

Gebroken arm (voor kinderen)

Je hebt vast weleens iemand gezien met een gebroken been of arm. Of misschien heb je het zelf wel gehad? Wat er dan gebeurt, lees je in het stripverhaal.

Piet is hard gevallen.
Bovenop zijn arm. Het deed
heel erg pijn en het gaat ook
maar niet over. Zijn moeder
gaar met Piet naar de
huisarts. Die beslist of Piet
naar het ziekenhuis moet.
Naar de eerste hulp.
Of Spoedeisende Hulp
zoals dat heet.

Piets moeder rijdt met Piet naar het ziekenhuis. Piet vindt het jammer dat hij niet met de ambulance mag. Dat is veel spannender. Vooral als de sirene aan staat. Maar de ambulance komt alleen als het echt niet anders kan.

Bij de **Spoedeisende Hulp** moet je eerst jezelf melden bij de balie. Ze schrijven precies op wat er aan de hand is. Dat geven ze door aan de dokter. Vaak moet je even wachten voor je aan de beurt bent, ze leggen je uit waarom dat is. Gelukkig is er wat te spelen.

Piet is aan de beurt. In de onderzoekskamer onderzoekt de dokter Piets arm. Hij voelt, klopt en draait met Piets arm. "Mogelijk is de arm gebroken," zegt hij dan. "We gaan even een foto maken." Met een foto bedoelt hij niet zomaar een foto. Piet krijgt een **röntgenfoto**.

In de röntgenkamer maken ze een foto waarop ze Piets arm-botten kunnen zien. En ook waar een bot gebroken is. De radio-laborant legt Piets arm goed. Hij mag hem niet meer bewegen, totdat ze klaar is. Piets moeder mag erbij blijven. Ze moet wel een loodschort aan, dat is veiliger.

De foto is klaar en de dokter weet nu precies waar Piets arm gebroken is. Het is geen hele grote breuk. Geen operatie dus. Er moet alleen een gipsverband om. Het gipsverband zorgt ervoor dat de gebroken plek rust krijgt. Zo kan je arm beter worden. Piet mag kiezen uit wit, blauw of een rood gipsverband. Hij kiest wit, daar kun je goed op tekenen.

De verpleegkundige doet een kousje en een laag watten om Piets arm. Daardoor komt het gipsverband niet meteen op zijn huid. De verpleegkundige maakt het nat en doet het om Piets arm.

Het gips went snel. Na een poosje kan Piet weer bijna alles. Hoelang je gips moet, ligt aan de breuk en is bij iedereen anders. Piets arm moet 6 weken in het gips.

Eindelijk mag het gips eraf!

Piets gips ging er mooi vanaf. Hij kan het dus mee naar huis nemen.

Piet moet nog voorzichtig zijn met zijn arm. Een arm die 6 weken niks heeft gedaan, moet alles opnieuw leren.